MI-PB-12

Význam a použití aplikačního binárního rozhraní v reverzním inženýrství.

Softwarové inženýrství: studium a použití inženýrských přístupů při návrhu, vývoji a údržbě SW

Reverzní inženýrství: proces analýzy předmětného systému, abychom mohli vytvořit reprezentaci tohoto systému na vyšší úrovni abstrakce

Využití: zjištění algoritmů, metod, souborových formátů, protokolů, nalezení zranitelností, návrh spolupracujícího produktu, rozhodnutí o škodlivosti produktu

Získání zdrojového kódu ze spustitelného programu:

- Disassemblování: transformace spustitelného kódu ze strojového jazyka do assembleru cílového procesoru
- Dekompilace: transformace spustitelného kódu do vyššího programovacího jazyka

Statická analýza: na neběžícím spustitelném kódu s cílem prostudovat, zdokumentovat chování programu. Většinou pomocí disassembleru

Dynamická analýza: na běžícím kódu s cílem prostudovat a zdokumentovat chování programu. Většinou pomocí debuggeru

Aplikační binární rozhraní (ABI)

Též volací konvence.

Dokument popisující, jak by se měl binární kód na cílové platformě chovat, aby byl kompatibilní s binárním kódem jiných tvůrců a s operačním systémem.

Zahrnuje:

- způsob předávání parametrů funkcím
- zarovnání zásobníku
- použití registrů CPU (které lze změnit, které musí být zachovány)

- jak jsou měněna jména symbolů
- vytváření struktur/tříd v paměti
- volání virtuálních funkcí C++
- indentifikace typové informace za běhu (RTTI)
- zpracování výjimek

Zarovnání dat

Přístup k nezarovnaným datům pomalejší, na některých CPU nemožný

Různé kompilátory -- možné problémy se zarovnáním \Rightarrow řízení zaronání (.align num_bytes , #pragma pack(num_bytes))

Každý datový typ jiné zarovnání

Zarovnání zásobníku:

Historicky, 32b systémy zarovnávají na 4 B, 64b systémy na 16 B

Name Mangling

Přetěžování funkcí/operátorů/metod ⇒ nejednoznačný název symbolu

Přidání další informace do názvu symbolu = name mangling (dekorace jmen)

V C++ zahrnuje:

- jméno symbolu
- const , volatile vlastnosti
- public / protected / private
- pokud jde o jméno funkce, tak argumenty, někdy i návratový typ
- skalární/vektorový typ

Pro analytika obsahuje velké množství užitečných informací

Použití registrů

Některé registry:

- Lze měnit -- volající může jejich hodnotu zničit
- Slouží jako ukazatel na zásobník/rámec zásobníku
- Předávají parametry funkcím
- Nesou návratovou hodnotu funkce

Volací konvence

Určují:

- Jak jsou funkce volány
- Kdo a kam umisťuje parametry
- Jak se vrací výsledek
- Kdo odstraňuje použité parametry (volající/volaný)

```
Implicitní v 32bit C: __cdec1 : Parametry na zásobníku, pořadí parametrů C, uklízí volající 64bit Linux: Parametry v rdi, rsi, rdx, rcd, r8, r9, pořadí C, uklízí volaný
```

Konvence vždy součástí deklarace funkce/metody:

```
bool WINAPI MessageBeep(uint uType);

je ve skutečnosti

bool __stdcall MessageBeep(uint uType);
```

Vynechání/změna způsobuje vážné chyby.

Třídy a struktury

```
struct = class, rozdíl jenom ve výchozí ochraně prvků
```

Všechna pole ve struktuře zarovnána podle pravidel ABI (použití vycpávacích bytů mezi nimi)

Určení velikosti struktury:

• na zásobníku:

Typicky alokována instrukcí sub esp, __LoCAL_SIZE , kde velikost je součástí výrazu __LoCAL_SIZE

• na haldě:

- Alokace pomocí new / malloc /... -- velikost jako argument
- odvození z instrukcí, které s ní pracují
 - Iterace přes pole struktur

```
for(i=0; i<N; ++i)
    pStructArray[i].f_Field = 0;</pre>
```

V assembleru je proměnná i zvětšena o velikost jedné struktury.

o Kopírování struktury -- velikost musí být známá

Dědičnost: instance rodičovské třídy uloženy v paměti těsně před aktuální třídou

Polymorfismus:

- Virtuální metody ⇒ tabulka virtuálních metod (VMT)
- Vícenásobná dědičnost: více VMT
- VMT v paměti jako první položka třídy, za ní data této třídy, za nimi druhá VMT atd.
- Abstraktní třída s nějakými definovanými metodami: taky má VMT, neimplementované virtuální metody jsou ve VMT nahrazeny adresou funkce _purecall
 - o purecall: volá handler purecall (pokud existuje), potom ukončí program
- VMT v reverzním inženýrství:
 - ∨MT globální pro všechny instance daného typu ⇒ ukazatel na VMT pomůže určit typ neznámého objektu
 - Určení vícenásobné dědičnosti: nalezení ukazatelů na VMT v paměti objektu
 - Zkoumání ukazatelů v každé VMT, idektifikace kódu patřícího danému objektu

Identifikace typové informace za běhu

Operátory typeid (určení typu polymorfního objektu), dynamic_cast (přetypování na podtřídu/nadtřídu) -- využití RTTI (Run Time Type Identification)

Třída type_info:

- Návratový typ typeid
- Obsahuje char* se jménem objektu

Operátor dynamic cast:

- Typicky zpětné přetypování ze základní třídy směrem k odvozené
- Přetypování na void*: volání funkce __RTTICastToVoid
 - Funkce si vyzvedne ukazatel na RTTICompleteObjectLocator z pole těsně před VMT
 - Struktura RTTICompleteObjectLocator:
 - Obsahuje ukazatel na TypeDescriptor
 - Struktura TypeDescriptor:
 - pointer na VMT
 - manglované jméno typu
- Přetypování na ne-void:
 - Volání RTDynamicCast
 - Každá VMT[-1] obsahuje ukazatel na RTTICompleteObjectLocator, který obsahuje jméno typu

Odhalení celé hierarchie tříd:

- RTTICompleteObjectLocator obsahuje ukazatel na RTTIClassHierarchyDescriptor
- Class Hierarchy Descriptor obsahuje ukazatel na RTTIBaseClassArray
- Base Class Array obsahuje pole ukazatelů na RTTIBaseClassDescriptor
- Base Class Descriptor obsahuje Type Descriptor třídy (ten obsahuje její jméno)

Strukturovaná obsluha výjimek

- Speficická pro Windows
- Výjimka na systémové úrovni (dereference null pointeru) ⇒ volán handler výjimky definovaný ve struktuře uložené na zásobníku
- Využití: útočník přepíše pole handler ve struktuře EXCEPTION_REGISTRATION
 - Typicky přepíše na instrukce pop-pop-ret (odstraní návratovou adresu a
 ExceptionRecord*), ret skočí na začátek EXCEPTION_REGISTRATION , kde je pole prev , které
 útočník naplnil prvními 4 byty kódu exploitu (vyžaduje spustitelný zásobník)